Analize și opinii

Dan Diaconu: Problema Lungulețu și ce-i de făcut

Acum 11 ore 253 Vizualizari 8 Timp de citire

A izbucnit și era normal să izbucnească! Putem spune că am asistat la prima interacțiune dintre lumea normală,a oamenilor care-și văd de treaba lor, și lumea cretinizat-progresistă adusă la putere de mucușori. Oamenii din Lungulețu s-au trezit brusc că nu mai au voie să facă ceea ce fac de când lumea, adică să ia apă din râu ca să-și ude legumele. De ce? Pentru că s-au trezit progresiștii că la București, o firmă venită din Franța și care a monopolizat apa, s-a făcut stăpână pe râul Dâmbovița. Cum s-a petrecut asta? A cumpărat Apa Nova Dâmbovița? Există un certificat de proprietate conform căruia francezii s-au făcut stăpâni peste apa noastră? Nu și nici n-ar fi normal așa ceva. Ceea ce însă este cert – dincolo de operațiunea de PR a ministrului Agriculturii – este că, treptat, se înființează o poliție a apei. În cazul în care nu știți, locuitorilor din Lungulețu li s-a interzis nu doar irigarea cu apă din Dâmbovița, ci inclusiv utilizarea propriilor puțuri. De ce? Pentru că așa e la progresiști! „Nimic nu-ți aparține și este bine!”

Suntem învățați încă de mici că există două tipuri de proprietate: privată și de stat. Tipul privat de proprietate e cât se poate de logic. Extrem de vagă însă este „proprietatea de stat”. Eu unul n-o înțeleg și, dacă vom încerca să o definim, vom observa că avem de-a face cu o șmecherie. Statul comunist ne-a învățat că

proprietatea de stat este „a întregului popor". Adică, din acea proprietate, am și eu o bucățică. Așadar, spus cu alte cuvinte, asta înseamnă că proprietatea de stat e tot a mea, la fel cum e și a vecinului, a dumneavoastră

Hai să înțelegem. Dacă am ceva în proprietate, atunci acel ceva trebuie să îmi producă ceva: ori un profit, ori o pagubă. În cazul proprietății de stat, constatăm că, din punctul de vedere al cetățeanului, proprietatea respectivă e cumva neutră. Adică nu vine nimeni să-ți dea un dividend și, aparent, nimeni nu-ți bate la ușă să-ți ceară bani pentru că „investiția ta" nu funcționează. Atenție, am spus aparent!

Și-abia acum e cazul să înțelegem ce e cu acea proprietate. A cui e? A statului? Dar cine e statul? Din nou ni se spune că statul e al nostru. Ca definiție statul înseamnă populația, teritoriul, suveranitatea și instituțiile sale. Ideea e că, în afara populației, toate celelalte elemente sunt neînsuflețite, deci nu au cum să-și revendice ceva. Așa ajungem, din nou la definiție, anume că statul înseamnă, în primul rând, populația. Doar că statul, așa cum îl cunoaștem noi, ajunge să exercite presiuni asupra populației. Mai mult, statul ajunge să aibă el însuși dețineri care nu aparțin populației. Practic, tot ceea ce este proprietate de stat nu-mi aparține. Nu pot să mă duc la stat și să-i spun: vreau acum 10 barili de petrol deoarece aceștia sunt cota mea, la fel cum nu-i pot spune că vreau să-mi dea cota mea parte de teren din terenul pe care-l are. Mai mult, constatăm că statul își poate face propriile legi prin intermediul cărora să confiște banii și bunurile cetățeanului. Și, din nou vine întrebarea obsedantă: ce-i cu acest stat? Cine-i dă dreptul să mă jefuiască?

Teoretic, ți se va spune că ești jefuit pentru că așa ai votat, că statul este condus de reprezentanții tăi. Oare? Pe cine trimiți să te reprezinte undeva fără ca cale cineva să aibă o răspundere? Dar nici măcar asta nu mai e o poveste de actualitate întrucât, înainte de dilema exprimată, ar trebui să înțelegem de ce naiba s-au anulat alegerile de anul trecut? Cumva pentru că nu ieșea „cine trebuie"? Dar cine decide „cine trebuie"? Vedeți, dacă stăm să analizăm și să despărțim firul în patru, constatăm că ceva e putred. Nu prea se leagă treburile.

Aș putea intra mai adânc în problematică și, cu siguranță, discuția ar fi extrem de interesantă. Dar prefer să o curm aici pentru a nu ne pierde. Ceea ce trebuie să constatăm până în acest moment este că statul e o construcție menită a te păcăli și care, surpriză, te păcălește! Pretinde că ceea ce are e al tău, dar, pe de altă parte, nu-ți dă nimic. În plus, te pune pe tine să plătești prostiile pe care le face. Avem acum povestea cu deficitul. Care, dacă stai să o judeci logic, nu e deloc gravă. Doar că un grup de retardați a decis că trebuie rezolvată după metoda lor cretină, adică să ne pună pe noi la plată. Tot același grup de retardați a decis că apa din Dâmbovița nu mai e celor care trăiesc pe malurile sale, ci a unei companii franceze.

Păi, stai puțin: în ritmul ăsta, tu stat o să vii să-mi spui că nici aerul nu mai e al meu, ci al unei firme căreia trebuie să-i plătesc pe respirație. Cum vine asta? Fără apă omul moare. Fără aer la fel. Apa cade din cer, noi suntem alcătuiți din apă într-o proporție de 80%. Cum poți să vii să-mi spui că nu am voie să ud grădina? Cum poți să spui că nu am voie să scot apa din fântâna mea, făcută pe terenul meu?

Cu toate că multora nu le vine să creadă, chestiunea chiar așa stă din punct de vedere legal, adică din punctul de vedere al legilor pe care statul le-a impus. Cu toate că ești proprietar pe terenul tău, dacă mâine se găsește petrol sub casa ta, vine OMV-ul – ca proprietar al subsolului pus de „statul tău" – și te dă afară din casă

deoarece el trebuie să exploateze acel petrol. Iar pentru asta îți aruncă niște firfirei. Dacă nu mă credeți, întrebați oameni pe al căror teren sunt sonde.

ne bagă pe noi în belele, ori ambele. Spun asumat ceea ce spun întrucât vedem limpede că datorii care nu sunt ale noastre sunt plătite de noi, prostii pe care nu le-am făcut noi ne sunt, de asemenea, impuse nouă. Niciunul dintre cei din proximitatea mea nu a furat de la Bancorex și, cu toate acestea, fiecare dintre noi a plătit și încă mai plătește paguba de acolo. De ce?

Chestiunea și mai flagrantă este aceea că statul are prostul obicei să cadă pe mâna celor mai degenerați dintre noi. O poză a ceea ce reprezintă statul român vă demonstrează cu prisos ceea ce am spus. Doar te uiți la cuplul Mucușor&Bolovan și nu mai e nevoie de nicio demonstrație. Astfel încât e cazul să înțelegem exact că, dincolo de personaje, este imperios necesar să redefinim ceea ce înseamnă statul și, mai ales, ceea ce are și ce n-are voie să facă.

Să începem cu apa. Are voie statul să-și asigure monopol pe apă? Sigur că nu! Apa e esențială vieții, astfel încât toată lumea trebuie să aibă acces liber și neîngrădit la apă. Prin înființarea „Apelor Române” statul și-a asigurat un monopol la care nu are dreptul deoarece e vorba de o resursă vitală. La fel ca și aerul. Nu are nimeni voie să-ți pună monopol pe aer. E o aberație! Dar hrana – veți întreba? Hrana de ce trebuie să coste? Ei bine, aici e o altă discuție, dar ca și în cazul apei și aerului, statul nu e îndreptățit să pună monopol pe hrană. În ceea ce privește costurile, având în vedere că mâncarea se obține în urma unui proces de producție, e normal să aibă costuri. Însă, în ceea ce privește apa și hrana statul nu are dreptul să introducă niciun cost și nicio autoritate. Iată de ce cei de la Lunguleţu sunt cât se poate de îndreptățiți să-și revendice apa din râu! Apa aceea e a lor și a tuturor celor pe lângă care trece, motiv pentru care nu are dreptul niciun francez și niciun român sau alt om de pe lumea asta să pună monopol pe ea.

Revenind la stat, așa cum am mai spus, statul trebuie definit strict și imperativ, astfel încât orice om să înțeleagă exact ce e și cu se mănâncă. Actualul stat nu e stat, ci o mafie. Pentru a fi stat ar trebui să aibă un buget strict, pe care să nu aibă voie să-l depășească. Tot aud noțiunea cretină de „investiție a statului”. N-am înțeles de ce trebuie statul să facă investiții. Pe de-o parte se bagă bani în tot felul de aberații(nu știu exact dacă spectacolele Deliei sau ale lui Chirilă intră la capitolul investiții) și de partea cealaltă se vorbește despre „importanța mediului privat”. Păi atunci la ce faci tu, stat, investiții? Lasă mediul privat să le facă și-o să vezi că e mai bine. Tu, stat, nu ai decât un singur rol: să-ți optimizezi sistemele și să nu mai cheltuiești. În rest, investițiile și restul chestiilor le poate face fără probleme mediul privat. Nu nevoie de tine acolo!

Și uite-așa, într-un stat care doar redistribuie pe baza unui algoritm transparent, întinzându-se strict în limitele plapumei, pun pariu că n-ar mai fi atâta înghesuială politică. De ce? Pentru că n-ar avea de ce să fie. Dar pentru un asemenea proiect e nevoie ca totul să fie rescris din temelie. Și cum poți face așa ceva în condițiile în care majoritatea covârșitoare e compusă din oameni incapabili să raționeze?

Autor: Dan Diaconu

Sursa: https://trenduri.blogspot.com/

Despre autor